

அவன் பையில் ஒழுகும் நதி

ஜமீல்

அவன் பையில் ஒழுகும் நதி

ஜமீல்

வெளியீடு :

புதுப்புனைவு பதிப்பகம் - மருதமுனை

அவன் பையில் ஒழுகும் நதி - கவிதைகள்

ஆசிரியர்: ஜமீல். © அப்துல் றகுமான் அப்துல் ஜமீல், விலாசம்: 124 ஏ, ஸ்டார் வீதி, பெரிய நீலாவணை - 01, மருதமுனை, இலங்கை, கைபேசி: 077 9689392, முதற்பதிப்பு: ஜூலை 2017, வெளியீடு: புதுப்புனைவு, பதிப்பகம், மருதமுனை, பக்க, அட்டை வடிவமைப்பு: எம்.ஏ.எம். அஸ்மி, (பேனா பப்ளிகேஷன்), தட்டச்சு: ஏ.எம். அமானுல்லாஹ், அச்சுப் பதிப்பு: ஏ.ஜே அச்சகம், தெஹிவளை. பக்கம்: 88. விலை: 299.00

Avan Paiyil Olukum Nathi - Poems

Author: Jameel. © Abdul Rahuman Abdul Jameel, **Address:** 124 A, Star Road, Periyaneelavanai-01, Maruthamunai, Sri Lanka, **Mobile:** 0779689392. **First Edition:** July 2017, **Published by:** Puthuppunaivu Publication, Maruthamunai. **Type Setting:** A.M. Amanullah. **Cover & Layout Design by:** A. M. Asmy, Pena (Publication), **Printed By:** AJ Print - Dehiwala. **Pages:** 88, **Price:** Rs. 299.00 - SLR, **ISBN:** 978-955-7733-03-6

இது...

என் நெளஸிலாவிற்கு மட்டும்

பெருவனமாகும் என் நன்றி...

தினகரன் வாரமஞ்சரி (பிரதி விம்பம்), வீரகேசரி, தினக்குரல், சுடர் ஒளி, எங்கள் தேசம் அத்தோடு சஞ்சிகைகள் எறும்புகள், படிகள், பேனா மற்றும் பேராசிரியர்கள் செ. யோகராசா, றமீஸ் அப்துல்லாஹ், கலாநிதி. சத்தார் எம். பிரதேளஸ், சிராஜ் மஸ்ஹூர், ஜிப்ரி ஹாஸன், சபறுல்லாஹ் காசிம், நஸார் இஜாஸ், அம்ரிதா ஏயெம், ஏ.எம். குர்ஷித், இன்னுமான கவிதைத் தோழர்கள் உமா வரதராஜன், முல்லை முஸ்ரிபா, ஜே. பிரோஸ்கான், சஜாத், நஸ்புள்ளாஹ், முஜாரத், அலறி, விஜிலி, றியாஸ் குரானா, நவாஸ் செளபி, அறநிலா, அல்ஜீ, டீன்கபூர், பி.எம்.எம்.ஏ. காதர், எம்.ஐ.எம். முகர்ரப், ஹம்ஸா மஜீட், எம்.எச்.எம். தாஜூதீன், எம்.ஏ.ம். அஸ்மி, ஏ.எம். அமானுல்லாஹ், சுகோதரர் சமட், ஜவாத், தம்பி கபீல், அன்சார், மலீக், மைத்துனர் நௌபாஸ், மகன் முயீஸ் அபாம், விஷ்டமாக என் இணை நௌஸிலாவிற்கும் சொல்ல மறந்தவர்களுக்குமாக..

நதியில் சுழிக்கும் மீன்கள்

வாழ்க்கை - 11. மூத்தப்பாவின் வனத்தில் மேயும் யானை - 12. காத்திருத்தல் - 13. குழந்தையை தேநீர் அருந்த அழைத்த மழை - 14. எனது எல்லையற்ற பரவசத்தை சொத்பும் மூத்தப்பாவின் நினைவுப் பரிசு - 15. கடலை பறக்கச் செய்தல் - 16. அடை மழை இரவும் குழந்தையும் - 17. கடலை நீர்த்தடாகமாக்கும் சிறுவன் - 18. உடையக் காத்திருக்கும் மௌனம் - 19. பனியில் உறையும் ஒளி - 20. கனவுகளால் பாறிக்கும். சிறுவனின் புத்தகப்பை - 21. தேவதைகளற்ற எனது தெரு - 22. ஒளி இழையில் ஊஞ்சலாடும் குழந்தை - 23. வாழ்தல் பற்றிய கனவை வரைதல் - 24. முத்தங்கள் சேகரிப்பவன் - 25. பிரிவுத் துயரின் குளம் - 27. நிராகரிக்கப்பட்ட முத்தங்கள் - 28. சடமமாக கிடந்த இரவு - 29. பிள்ளைகளின் கனவை வரையும் பெற்றோர்கள் - 30. சிறுமியின் குட்டி போட்ட பத்து ரூபா நோட்டு - 32. குழந்தைக்குப் புரிந்த பறவைகளின் மொழி - 34. பங்கிடுதல் - 35. கறுப்பு வெள்ளை புகைப்படமென கிடக்கும் காடு - 36. நீர்த்துப்போன மூதாட்டியின் வாழ்வும் அவளுக்கான எனது விருந்தும் - 37. உன் மனசின் சுவரில் பல்லியாகி அலைதல் - 38. அவன் பையில் ஒழுகும் நதி - 39. தங்கத் தோடும் சிறுமியும் - 40. பழங்கள் விற்பவனின் இனிப்பற்ற சொற்கள் - 41. மழையின் அன்பு முத்தத்தில் நிரம்பி வழியும் குழந்தை - 42. மேசை விரிப்பென நழுவிக்கிடக்கும் சிறுமியின் புத்தாடை - 43. எனது வீடு - 44. தனதுபட்டாம்பூச்சியின்வானத்தைஏந்தித்திரிபவன் - 45. பல்லிகளை தின்று தீர்த்த இரவுப் பூச்சிகள் - 46. குழந்தை போல் அடம்பிடிக்கும் கதை - 47. புதை குழிகளாகும் புத்தகங்கள் - 48. பறவைகளின் பங்கு - 49. மீண்டும் துளிர்க்கும் சருகுகள் - 50. உம்மாவை மழுப்பிய சிறுமி - 51. பிரதிபலிப்பு - 52. வனத்தின் அழைப்பு - 53. முடிவுறாத பாடல் - 54. நிழல் - 55. ஒற்றை இறகில் ஒளிந்திருக்கும் துயர் கவியும் பாடல் - 56. என் கனவில் வரும் தேவதைகள் - 58. அணில் கடித்த மாங்கனி - 60. இயற்கைக்கு எப்போதும் இனிப்பான மழை - 61. மூத்திரம் அடிச்சான் - 62. கேட்க முடியாத மீன்களின் பாடல் - 64. சிறுவனின் இரும்புக் குதிரை - 65. இரண்டாம் பிறை இரவுக் குளத்து மீன்கள் இரவுப் பறவைகள் - 66. பாலை வனத்தின் கனவை சிதைத்த பறவை - 67. சொற்கள் பெருகி அடர்வனமாகிறது எனது அறை - 68. குழந்தைகளின் வீடு - 70. காற்றை சபித்த குழந்தை - 71. பாகனாக மாறிய குழந்தை - 72. குழந்தையின் ஆழி - 73. கொல்லப்படும் மழைக் குஞ்சுகள் - 74. மதுக் கிண்ணத்தில் மூழ்கும் கனவு - 75. கைவிடப்பட்ட பொம்மைகள் - 77. பறவையின் தீராத துயர் - 78. கனவும் சிறுமி - 79. செத்துக் கிடக்கும் பறவைகளின் குளம் - 80. தனது உகை வாசிக்க அவாவுறும் சிறுவன் - 82. புழுதி மண்ணில் புரண்ட பூவரசம் பூக்களின் விடுமுறை தினங்கள் - 84. காற்றுப் பழம் - 86

இயற்பெயர் அப்துல் றகுமான் அப்துல் ஜமீல். கிழக்கிலங்கையின் அம்பாரை மாவட்டத்தில் மருதமுனைக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான தேசிய விருதைப் பெற்றவர். இவரது முதல் கவிதைப் பிரதி 'தனித்தலையும் பறவையின் துயர் கவியும் பாடல்கள்' 2007 யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் கவிஞர் அம்யாத்துரை விருதையும், நடாடகம் இலக்கிய வட்டத்தின் கலைத்தீபம் விருதையும் பெற்றது. 'உடையக் காத்திருத்தல்' 2010 கொடகே சாகித்திய விருதின் இறுதிச் சுற்றில் சான்றிதழினைப் பெற்றதோடு 'காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்' 2014 ஆம் ஆண்டு கொடகே சாகித்திய விருதின் சான்றிதழையும், அரச சாகித்திய விருதின் சான்றிதழையும், பேனா கலை இலக்கியப் பேரவையின் விருதையும் பெற்றுக்கொண்டதோடு 'நாளில் பறக்கும் தும்பி' கவிதைப் பிரதி 2015 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இது 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான கவிஞர் வைரமுத்து அறக்கட்டளை விருதையும் பெற்றுக்கொண்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியாக 'சிறகு முளைத்த ஊஞ்சல்' சிறுவர் பாடல் 2016 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

124 ஏ. ஸ்டார் வீதி

பெரியநீலாவணை - 01

மருதமுனை

இலங்கை

கைபேசி : 077 96 89 39 2

மின்னஞ்சல் : jameel2013a@gmail.com

முகநூல் : Abdul Jameel

குடிந்தை மனத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான ஐமீலின் போராட்டம்

சிராஜ் மஷஹூர்

மிக நீண்ட காலமாக
என் வசம் செப்பனிடப்படாமல்
மேலதிகமாகவிருந்த சில சொற்களை
தனிமையான எனது அறையில்
ரகசியமாகப் பயிரிட்டேன்

அதில் முற்றிக் கனிந்திருந்த
நாலைந்து சொற்களை ஆய்ந்து
எனது தெருக்கள் தோறும்
உடைத்து எறிந்தேன்
அது இறந்து கிடந்த சமூகத்தை
சிறு ஒளியாகி வாசித்தது

சொற்கள் பெருகி அடர்வனமாகிறது எனது அறை என்று சொல்லும்
ஐமீலுக்குள்ளிருக்கும் கவிமனம் இப்படித்தான் கிளர்ந்து எழுகிறது
வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை வார்த்தை மூட்டத்தால் மறிக்கும் சித்து
விளையாட்டு இது. இந்தக் கவிதைகளுக்குள்ளிருந்து அனுபவத்தின் ஈரம்
மெல்லக் கசிந்து கொண்டே இருக்கிறது.

நான் ஜன்னலோரம் அமர்ந்தபடி
ஒரு அணில்பிள்ளை போல்
கொடுகிச் சிலிர்த்து
மழையை ரசித்துத் திளைக்கையில்
ஒரு கணம் நானும் மழையானேன்
என்று சொல்லும்போது நாமும் மழையாகி விடுகிறோம். மழைக்காலத்தின்
ஜன்னலோரக் காட்சி எழுப்பும் இன்பக் கிளர்ச்சி இது.

ஆயினும், ஜமீல் மழைக்குள்ளும் இயற்கையின் வசீகராங்களுக்குள்ளும்
 ஊறித் திளைத்ததை விடவும், குழந்தைகளின் உலகத்திற்குள்ள்தான்
 அதிகம் ஊடுபாவி நிற்கிறார். நமது படைப்பாளிகள் மத்தியில் ஜமீல்
 தனித்துத் துலங்கும் இடமும் அதுதான். அவரிடம் குழந்தைகளைப் பற்றிய
 நுண் உணர்வுகள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. வளர்ந்தவர்கள் மிக எளிதாக
 அலட்சியம் செய்யும். இடங்களிலெல்லாம், ஜமீலுக்குள் இருக்கும் படைப்பு
 மனம் பரவியெழுகிறது. அதனால்தான் ஜமீலால் இப்படி எழுத முடிகிறது.

பலூனோடு சேர்ந்து வெடித்துச் சிதறும்
 குழந்தையின் குருத்து மனம்
 ஒரு கடல் துயரில் மூழ்கி
 காற்றை மண்ணெறிந்து சபிக்கிறது

ஜமீல் எப்போதும் குழந்தைகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் மனம் வாய்த்தவர்.
 அதை இந்தத் தொகுதி முழுக்க கண்டுணர முடிகிறது.

வண்ணத்துப் பூச்சிகளில் வழிந்தொழுகும்
 கண்ணைப் பறிக்கும் வர்ணங்களில்
 தானும் ஓர் வர்ணமாகியும்
 சிறகுகளாகியும் பெருவெளியெங்கும்
 மிக அலாதியாகப் பறந்து திரியும் ஒரு சிறுவனை வறுத்த நிலக்கடலை
 விற்கச் சொல்லி உறுக்கி அனுப்புகிறாள் உம்மா. ஆனாலும்.

அவர்களது இனிய உலகத்தை மட்டுமே
 மீண்டும் மீண்டும் ரசித்து வாசிப்பதில்
 கரும் குறியாய் இருப்பார்கள் சிறுவர்கள்

இது குழந்தை மனத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான போராட்டம் மட்டுமல்ல.
 வறுமையின் கொடும்பிடிக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் சின்னக் குழந்தைகளிடமி
 றுந்து வாழ்க்கையைப் பிரித்தெடுக்க முனையும் அவலத்தின் சித்தரிப்பு.
 இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், அது நம்மை நோக்கித்தான் சுட்டு விரலை
 நீட்டுகிறது.

உரைந்த வாழை மடல் நாரில்
 இரும்புக் குதிரை வார்த்து
 புவரசம் பூமர இலைகளில்
 ஊதி செய்து கோர்ன் அடித்து

இதை வாசிக்கும்போது நம்மையறிமால். நமது குழந்தைப் பருவத்து நினைவுகளில் மூழ்கி விடுகிறோம் ஒரு கணத்தில் நாமும் குழந்தையாகி விடுகிறோம்.

ஐமீலின் அவன் பையில் ஒழுகும் நதியைப் படிக்கும்போது குழந்தைகள் மீது எல்லையற்ற அன்பு பீறிட்டு எழுகிறது. ஒரு நதியின் மனசோடுதான் இந்தக் கவிதைத் தொகுதியை வாசிக்க முடிகிறது. தனக்கென்ற தனித்தன்மைகளோடும். கவித்துவ ஆளுமையோடும் இலங்கும் அன்பு நண்பர் ஐமீலுக்கு வாழ்த்துக்கள். நம் மத்தியில், அவரளவுக்கு குழந்தை களின் உலகத்தை அழகான கவி வரியில் விரித்துக் காட்டிய கவிஞர்கள் மிகவும் சொற்பமே.

22.04.2017

வாழ்க்கை

பூச் செடிகள் வளர்ப்பது போன்று
எவ்வளவு பொழுது போக்கானது வாழ்க்கை

ஒவ்வொரு செடியிலும்
நானே மலர்ந்து
நானே என்னை ரசித்து
நானே என்னைச் சூடி
பின்னர் நானாகவே உதிர்ந்து
மீண்டும் மீண்டும் நானே மலர்ந்து

○ அவன் பையில் ஒழுக்கும் நதி

மூத்தப்பாவின் வனத்தில் மேயும் யானை

இரவு முழுக்க
முதுகு வலியால் அவதியுற்று
உறங்காமல் அனுகியனுகி
படுத்த படுக்கையில்
சுருண்டு கிடந்தார் மூத்தப்பா

அதிகாலை படுக்கையிலிருந்து
எழுந்த சிறு கணத்தினிடை
ஓடோடிச் சென்று
உப்பு மூட்டை தூக்கச் சொல்லி
அவர் முதுகில் ஏறுகிறாள் பேத்தி

உடன் ஓர் யானையாக மாறி
அதன் மகிழ்ச்சியை கொண்டாடினார் மூத்தப்பா

காத்திருத்தல்

விண் மீன்கள்
கண் சிமிட்ட மறந்து
அம்புலி எங்கோ
விசும்பினுள் புதைந்து போகும்
இவ் வரண்ட இரவினில்
முன் அறிவித்தல்கள் ஏதுமின்றி
துண்டிக்கப்படுகிறது மின்சாரம்

தீக்குச்சிப் பெட்டி
மெழுகு வர்த்தி
குப்பி லாம்பென தேடி
குறைந்த ஒளியின்
இரவின் சுவர்களில்
முட்டி மோதுகிறாள் உம்மா

எதையுமே அலட்டிக் கொள்ளாது
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை
வெறித்துப் பார்த்தபடி
கையில் ரிமோட்டுடன்
கார்ட்டுன் பார்ப்பதற்காக
காத்திருக்கிறான் சிறுவன்

குழந்தையை தேநீர்
அருந்த அழைத்த மழை

மிக நீண்ட நேரமாக
மழையோடு குழைந்து குழைந்து
பேசுகிறது குழந்தை
பசியை மறந்து
தனது பொம்மைகளை மறந்து
மழையோடு மழையாகும் குழந்தையை
தேநீர் பருக அழைக்கிறேன்

மழை தனக்கு தேநீர்
வாங்கித் தருவதாக சொல்லி
அதன் பின்னால் செல்கிறது குழந்தை
இடை நடுவில் அவசரவசரமாக
சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
கோடை நிலவும் பிரதேசம் ஒன்றிற்கு
திரும்பிச் செல்கிறது மழை

அதன் கால் தடங்களையும்
ஆகாயத்தையும் பார்த்தபடியே
அடம்பிடித்து அழுதபடி
வாசலில் நிற்கிறது குழந்தை

**எனது எல்லையற்ற பரவசத்தை
சொதப்பும் மூத்தப்பாவின் நினைவுப் பரிசு**

சென்ற மழை நாள் ஒன்றில்
மூத்தப்பா பரிசளித்த குடையை
இப்போதும் பௌத்திரமாக
வைத்திருக்கிறேன் அவர் நினைவாக

அது சுவரில் தொங்கி
மின் விசிறியின் காற்றில்
அசையும் போதெல்லாம் உணர்ந்து கொள்கிறேன்
மூத்தப்பா என்னோடு
குழைந்து குழைந்து பேசுவதாக

அடை மழை பெய்கையில்
வெளியில் செல்லும் தருணங்களிலெல்லாம்
குடையை எடுத்துச் செல்லும்படி
மூத்தப்பா அன்புக் கட்டளை இடுவது
எனக்கு ஞாபகமில்லாமலில்லை

நோய் முறித்துப் போட்ட போதும்
அதை காட்டிக் கொள்ளாது
என்னை உப்பு மூட்டை சுமந்து திரிந்த
எனதன்பு மூத்தப்பா இன்று என்னோடில்லை

அவர் வாங்கித் தந்த குடை இருக்கிறது
அடை மழை பெய்கிறது
இருந்தும் வகுப்பு நண்பர்கள் சகிதம்
நனைந்து தொப்பாகி மழையோடு மழையாகும்
எனது எல்லையற்ற பரவசத்தை
சொதப்பத்தான் செய்கிறது மூத்தப்பா பரிசளித்த குடை

கடலை பறக்கச் செய்தல்

ஒரு இராட்சத பறவைபோல்
இடைவிடாது சிறகடித்து
வாயில் நுரை தள்ளி
ஆர்ப்பரித்து துடிக்கிறது கடல்

தனது அலைச் சிறகினை
அகல விரித்துப் பறக்க
அது ஆதியிலிருந்து
எத்தனித்துக் கொண்டிருக்கிறது
ஆனால் இன்னும்
அதனால் பறக்க முடியவில்லை

பளிங்குப் பாறையில்
அல்லது கடலடி நிலத்தில்
அதன் கால்களை
யாரோ கட்டி விட்டிருக்க வேண்டும்

கற்பனையில் நான் ஓர் மீனாக நீந்தி
அதன் கால்களை அவிழ்த்து விடுகிறேன்
இப்போது மாபெரும் கடல்
தனது நூற்றாண்டு கால பறத்தலை
பெருவெளியெங்கும் பறந்து தீர்த்துக் கொள்கிறது

அடை மழை இரவும் குழந்தையும்

அடை மழையில்
நனைந்து தொப்பாகி
இராட்சத சர்ப்பம் போல்
ஊர்ந்து செல்கிறது இரவு

ஒரு அணில் குஞ்சென
கூதலில் கொடுகிச் சுருண்டு
தனது பொம்மைகளோடு
எனது போர்வைக்குள் துயில்கிறாள் ஹயா

நடு நிசியில் படுக்கையிலிருந்து
வெகு சீக்கிரமாக எழுந்து
அருகிலிருக்கும் அறையினை
மலசல கூடமென நினைத்து சிறுநீர் கழிக்கிறாள்

இந்த அடை மழைக்குள்
எனது படுக்கை விரிப்பும் மெத்தையும்
மகளின் சிறுநீர் வெள்ளத்தில்
மூழ்காது தப்பித்த மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறேன்

மலசல கூடத்தில்
சிறுநீர் களித்த திருப்தியில்
மீளவும் எனது போர்வைக்குள்
துயில்கிறாள் ஹயா

கடலை நீர்த்தடாகமாக்கும் சிறுவன்

கடல் பற்றி முன் பின் அறிந்திராமல்
அதன் குணம் தெரியாமல்
அதனுடன் நெருக்கமாக பழகிப் பார்க்காமல்
அதில் நீராடச் செல்கிறான் சிறுவன்

பொங்கிப் பிரவாகித்துச் சீறுவதும்
மூர்க்கத்தனமாக கரைக்கு வருவதும்
பின்னர் திரும்பிச் செல்வதுமாய்
தனது புத்தியை காட்டுகிறது தலை தெறித்த கடல்

உடன் கடலை
நீர்த்தடாகமாக்கும் பெரும் முயற்சியில்
துணிந்து இறங்குகிறான் சிறுவன்
அலையின் கொதிப்பு
அடங்கும் தருணம் பார்த்து
அதன் நுணியைப் பிடித்து
கரையில் கட்டிப்போட முனைகிறான்

அது அவனது கைகளினை உதறிவிட்டு
தப்பித்து ஓடுகிறது
நீண்ட போராட்டத்தின் பின்னராக
அவனது கைகளுக்குள் அகப்படுகிறது அலை
அதன் வாலைப் பிடித்து
கரைகளில் இறுக்கி கட்டிப் போடுகிறான்

இப்போது பாருங்கள்
நீர்த்தடாகம்போல் அமைதியாக கிடக்கும்
மாபெரும் கடலின் உடலை கிழித்து
ஒரு மீன் குஞ்சைப் போன்று
நீந்தித் திழைக்கிறான் சிறுவன்

உடையக் காத்திருக்கும் மௌனம்

மலைகள் மௌனமாக இருப்பதனால்
அதனிடம் பேசுவதற்கு
சொற்களெதுவும் இல்லையென்று
ஒரு போதும் நினைத்துவிடாதீர்கள்

அது எரி சரங்களையும்
எரி குழம்புகளையும்
ஆதியிலிருந்து தனக்குள் தேக்கி வைத்திருக்கிறது

மலைகள் பேசத் துவங்கினால்
உனது நதி கொதிக்கும்
காடுகள் மற்றும் நிலபுலங்கள்
காற்றோடு காற்றாகிப் பறக்கும்

எனவே மலைகளை யாரும்
தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம்
அது எப்போதும் போலவே
மௌனமாய் இருக்கட்டும்

பனியில் உறையும் ஒளி

பனியில் நனைந்து
வயற் காடுகளில் விழுந்து
தங்கச் சரடுபோல்
மின்னுகிறது நிலவொளி

அது ஓர் பட்டுப் புழுப்போல்
சுதலில் கொடுகிச் சுருண்டு
ஒளிக் கற்றைகளை
நெற்கதிர்களுக்குள் புதைக்கிறது

நான் சட்டென ஓர் கூதல் ஆடையினை வரைந்து
அதற்கு அணிவித்து விடுகிறேன்

அது இப்போது எனது குழந்தையைப்போன்று
சிறு நடுக்கமுமின்றி வயல் வெளியெங்கும்
தவழ்ந்து திரிகிறது இரவை வாசித்தபடி

கனவுகளால் பாரிக்கும் சிறுவனின் புத்தகப்பை

புத்தகப் பையினை
தூக்க இயலாமல்
சாலை தோறுமாக இழுத்தபடி
வகுப்பறைக்கு கொண்டு செல்கிறான் சிறுவன்

சில வேளை அதனுள்
அவனது சின்னச் சின்ன கனவுகளோடு சேர்த்து
பெற்றோர்களினது மாபெரும் கனவுகளும்
வலிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கலாம்

யாருடைய கனவை
முதலில் காண்பது
யாருடைய கனவை தவிர்ப்பதென
பெரும் குழப்பத்தில் திண்டாடுகிறான்

பட்டாம்பூச்சி
பிடித்து விளையாடும் தருணம் பார்த்து
பெற்றோர்களின் கனவை மட்டும்
புத்தகப் பையிலிருந்து
மெதுவாக எடுத்து விடுகிறேன்

இனிமேல்
தனது கனவுகளை மட்டுமே
வகுப்பறையிலிருந்தபடி
சுதந்திரமாக காண்பான் சிறுவன்

தேவதைகளற்ற எனது தெரு

பெண்களின் ஊடாற்றமற்ற
எனது தெரு மயானமாக
பேய்கள் நிறைந்த மண்டபமாக
பயங்கரம் சூழ்ந்தபடி
வெறிச்சோடி காட்சியளித்தது

ஒரு ஈ காக்கை கூட
என் தெருவினை
தரிசிப்பதாக தெரியவில்லை
அது மின் கம்பியில் சிக்கிய
முலையூட்டிப் பறவைபோல்
செத்துப்போய் கிடந்தது

கரு முகிலென விரியும்
அடர்ந்த கூந்தலும்
நூல் பிறைப் புருவமும்
கயல் விழிகளும்
கொச்சிப்பழ இதழ்களும்
சிரித்தால் பள்ளத்தாக்கு தெரியும் கன்னமும்
கிளிச் சொண்டு மூக்கும்
விம்மிப் புடைத்த முலைகளும்
கொடி இடையும் கொண்ட
தேவதைகள் சிலரை செதுக்கி
தெருக்களில் உலாவ விட்டேன்

இப்போது வண்ணத்துப் பூச்சிகளின்
பெருவனமாக கிடக்கிறது
சர்ப்பம்போல் ஊர்ந்து செல்லும்
எனது சேரிப்புறத் தெரு

ஒளி இழையில் ஊஞ்சலாடும் குழந்தை

வீட்டுக் கூரை பீத்தலூடாக
தங்க நீர் போன்று ஒழுகுகிறது
காலைப் பரிதியின் முதல் குருத்தொளி

கண்களை கூச வைக்கும்
சுள்ளென்ற ஒளிச் சரடினை
வீடு முழுவதும் பரவ விடாமல்
ஒரு கோப்பையில் நிரப்புகிறது குழந்தை

அது நிரம்புவதாக இல்லை
பின்னர் அதில் தொங்குவதும்
ஊஞ்சலாட எத்தனிப்பதும் விழுவதுமாக
இடைவிடாது போராடுகிறது

உடன் அவ்வொளி இழையினை
ஆலம் விழுதுபோல் மாற்றியமைக்கிறேன்
இப்போது உலகை மறந்து
ஆடித் திழைக்கிறது குழந்தை

வாழ்தல் பற்றிய கனவை வரைதல்

செந்தணலெரியும் உலையென
கொதிக்கிறது காலம்

கொல்லனின் கரங்களிடை சிக்கிய
இரும்புப் பாழ்மென
காய்ச்சப்படுகிறது வாழ்க்கை

வாழ்தல் பற்றிய கனவினை
சிதைவுறாமல் செப்பனிடும் வரை
காலத்தின் மீது
சம்மட்டியால் ஓங்கியோங்கி அறைகிறான் கொல்லன்

முத்தங்கள் சேகரிப்பவன்

என் கண் மணியே
வெண் பனிச் சரமே
செல்லமே சித்திரமே
வெள்ளை இறால் குஞ்சே

நீ சினைப்பட்டிருந்த
ஓர் வசந்த காலத்தில்
உனக்கான முதல் முத்தத்தை
நின் உம்மாவிடம்
இறுதியாக பரிசளித்த பின்னர்தான்
கடல் தாண்டி வந்தேன்

அம் முத்தங்களின்
இன்னும் உலராத ஈரமும்
பிரிவின் வலியும் அதன் நீட்சியும்
தனித்திருக்கும் இக்கோடை இரவில்
என்னை வாட்டி வதைக்கிறது

என் அறைச் சுவர்களில்
தொங்கிச் சிரிக்கும்
அறபுக் குழந்தைகளின் நிழற் படங்களில்
உனக்கான முத்த மழையை
தினமும் பெய்து விடுகிறேன்

எதிர் வரும் விடுமுறையில்
எஞ்சியிருக்கும் முத்தங்களால்
உன் கன்னக் குழியை நிரப்பும்
மாபெரும் நம்பிக்கையில்
என் உயிர்ச் சொட்டு ஒழுகுகிறது

அதுவரைக்குமான கணங்கள்
யுகயுகமாக நகர்ந்தாலும்
உனக்கான அன்பு முத்தங்களை
என் இதழ்களின் இடுக்குகளில்
சேகரம் செய்யத் தவறமாட்டேன்

(இது கவிஞர் அன்வர் புஹாரிக்கு)

பிரிவுத் துயரின் குளம்

சிறு குளமாக
மாறுகிறேன் நான்
சலனமற்றுக் கிடக்கும்
என்னில் கெண்டை மீன் குஞ்சுகளாக
நீந்தித் திரிகிறது
அவளது பசுமையான நினைவுகள்

அவளது நினைவுகளினது
மீன் குஞ்சுகளின்
இனிமையான பாடல்களை
ரசித்து திழைத்தபடி
நான் மெய் மறந்து கிடக்கிறேன்

எனது அற்ப மகிழ்ச்சியை
சகிக்க முடியாத மட்டில்
அவளது நினைவின் மீன் குஞ்சுகளை
கொத்திச் செல்கிறது காலப் பறவை

இப்போது எனது விழிகளில்
பெருக்கெடுக்கிறது
அவளது பிரிவுத் துயரின்
நீட்சியின் குளம்

நிராகரிக்கப்பட்ட முத்தங்கள்

வீட்டை விட்டுச் செல்லும்
ஒவ்வொரு காலையிலும்
இதழ் பதிந்ததோர் முத்தத்தை
பரிசளித்து விடுதலில்
அனைத்து விரிசல்களும்
தணிந்து விடுமென்று நினைத்துத்தான்
இரவில் எரிந்தெரிந்து விழுகிறான்

ஆனால் அம்முத்தங்களின் ஸ்பரிசங்களை
வேண்டா வெறுப்போடுதான்
அவள் பெற்றுக் கொள்கிறாள் என்பதனை
அவன் ஒரு போதும்
உணர்ந்து கொள்வதே இல்லை

அவளது வெறுப்பை புதைத்து
புன்முறுவல் சொரிந்தபடி
மறுக்காமல் பெற்றுக் கொள்வதால்
என்னவோ மீளவும் மீளவுமாக
முத்தங்களினை பரிசளித்துச் செல்கிறான்

பிறகு துயருற்றிருந்த ஓர் வரண்ட இரவினில்
அவளது மனக் கிடங்கை திறந்து பார்த்தபோது
நிராகரித்தபடி தேங்கிக் கிடந்தன
இதுவரை அவனால் பாசாங்குடன்
பரிசளிக்கப்பட்ட முத்தங்களின் குவியல்

சடலமாக கிடந்த இரவு

மின் கம்பியில் சிக்கி அடிபட்டுப்போன
இராட்சத வெளவால் போன்று
சடலமாக கிடந்தது நிசப்தமான இரவு

விண் மீன்கள் பூக்க மறந்து
நிலா கரு முகிலினுள் செமித்த கணத்தினிடை
கோடையில் அலைந்தது வானம்

இரவினை வாசிக்க
மின்மினிப் பூச்சிகள் சிலவற்றை
பறக்க விட்டேன்
செத்துப்போன இரவினுள்
மக்கிப்போன தங்களது கனவுகளை
சிலர் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்

இரவினை யார் கொலை செய்திருப்பார்களென்று
துப்புத் துலக்க அவகாசமில்லை

கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த
இரவின் வெற்றுடலை
பகலினுள் அடக்கம் செய்கிறேன்
உடன் விடிந்து விடுகிறது

பிள்ளைகளின் கனவை வரையும் பெற்றோர்கள்

எனது இளவரசனின்
குழந்தைப் பராயத்தின் அழகைகளை
அவனது உம்மாவே
அனேகமாக மொழி பெயர்த்து வந்தாள்

ஒரு பனித் துளிபோல்
எனது புல்லின் நுனியில் அமர்ந்து
இப் பெருவெளியை வாசித்துக் காட்டிய போது
அவனது கால்களாகவும் இறக்கைகளாகவும்
இன்னும் எல்லாமாகவும் நானே இருந்தேன்

சிறுவனாகி பயமறியாக் காற்றைப்போல்
தெறித்து திரிந்து
காலத்தை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்த போது
அவனது சாம்ராஜ்யத்தின் அரசனாக திகழ்ந்தேன்

பின்னர் மீசை அரும்பி
பிராயமடைந்து கீரிப்பிள்ளையானபோது
அவனுக்கு முதல் எதிரியாகவும்
சர்ப்பமாகவும் ஆனேன்

உம்மாவின் உபரியான அன்பினை
தூரிகையாக மாற்றி
தனக்கு விருப்பமான நிறங்களை குழைத்து
அவனது எண்ணங்களை
கச்சிதமாக வரைந்தும் கொண்டான்

புதியதோர் உலகையும் சொர்க்கத்தையும்
நண்பர்கள் பரிசளித்தார்கள்
அவன் குட்டி போட்ட பூனைபோல்
அவர்களையே வலம் வந்தான்

இருந்தும் எனது இளவரசன்
தூக்கத்தை தொலைத்தலைந்து
நடு நிசியில் திரியும் இத்தருணங்களில்
அவனது கனவை நானே வரைந்து
நானே கண்டு ரசிக்கிறேன்

(எனதன்பு மகன் றபாவிற்கு)

சிறுமியின் குட்டி போட்ட
பத்து ரூபா நோட்டு

மயிலிறகை புத்தகம் அடைகாத்து
குட்டி ஈன்ற அதிசயத்தை
கதை சொல்ல அவாவிய
மகளிடம் வியந்து சொன்னேன்

தனது பத்து ரூபா நோட்டை
புத்தக இடுக்கினுள் வைத்து விட்டு
அது குட்டி போடும்
சந்தோசத்தில் உறங்குகிறாள் மகள்

குழந்தையின் முதல் கனவு
உடைந்து சிதறாதபடி
பத்து ரூபா புது நோட்டை
புத்தகத்தினுள் வைத்து விடுகிறேன்

அதிகாலை எழுந்த கணத்தினிடை
புத்தகத்தை புரட்டிப் பார்த்தாள்
தனது பத்து ரூபா நோட்டு
குட்டி போட்ட மகிழ்ச்சியின் உச்சத்தில்
சிறகு கட்டிப் பறந்து திரிந்தாள்

அதே போன்று பத்து ரூபா நோட்டை
தனது புத்தக இடுக்கினுள் மீளவும் வைத்து விட்டு
அதிகாலை எழுந்து பார்த்தாள்
அது குட்டி போடாமலிருந்தது
உடன் அழுது புலம்பியபடி
என்னிடம் ஓடி வந்து முறையிட்டாள்

அது மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான்
குட்டி போடுமென்று சமாளித்தேன்
இப்போது நாட்களை எண்ணுகிறாள் மகள்

குழந்தைக்குப் புரிந்த பறவைகளின் மொழி

குடும்ப சகிதம்
சுற்றுலாச் செல்ல புறப்படுகிறேன்
அத் தருணம் பார்த்து
ஈனக் குரலில்
குரலெழுப்பி கத்துகிறது
கூண்டுப் பறவைகள்

அவைகள் நம்மை விட்டு
சுற்றும் பிரிய மனமின்றி
கத்துவதாகச் சொன்னாள் உம்மா

ஊர் திரும்பி வரும் வரைக்கும்
எங்களுக்கு யார் இரையூட்டுவார்களென்று
ஒருமித்த குரலில்
இரஞ்சிக் கேட்பதாகச் சொன்னது குழந்தை

பங்கிடுதல்

எதுவும் நிச்சயமற்ற
எனது ஒரேயொரு வாழ்க்கையினை
பெற்றோர்கள்
உடன் பிறந்தவர்கள்
பால்ய கால நண்பர்கள்
இடை நடுவில் வந்த மனைவி
பிள்ளை குட்டிகள்
அத்தோடு வளர்ப்புப் பிராணிகளென
எத்தனை பேருக்கு
பங்கிட வேண்டியிருக்கிறது

கறுப்பு வெள்ளை புகைப்படமென கிடக்கும் காடு

தீஞ்சி கருகி மணக்கும்
நிலக் கடலையென
தூர்ந்து கிடக்கிறது காடு

தனது வனத்தின்
ஈரம் உலரா நினைவுகளை
நெஞ்சினில் சுமந்தபடி
வேறு நதிக்கரைகளுக்கு
புலம்பெயர்கிறது பறவைகள்

கானலையே உற்று உற்று
தலை உயர்த்திப் பார்த்து
அது செல்லும் திசையெல்லாம்
ஓடோடிச் சென்று ஏமாந்து திரும்பி
உயிர் பதபதத்து நிற்கிறது
மேய்ச்சல் தரைகளற்ற விலங்குகள்

சிறிய விலங்குகளைக் கொன்று
அதன் குருதியைக் குடித்து
தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்கிறது
கொடிய விலங்குகள்

கறுப்பு வெள்ளை
புகைப்படமென காட்சியளித்து
மனதை உருக்குகிறது காடு

நீர்த்துப்போன மூதாட்டியின் வாழ்வும் அவளுக்கான எனது விருந்தும்

தூரும் அதிகாலைப் பனியின்
சுதலில் கொடுகி
சலவைக்காக மலைபோல் குவிந்து கிடக்கும்
மகவுகளின் ஆடைகளுக்குள் புதைந்து
சுருண்டு படுக்கிறது பூனை

யாராலும் பிரித்தெடுக்க இயலாத
தூர்ந்துபோன வாழ்வின்
ஒட்டு மொத்தச் சிக்கல்களை
தனது வரண்டுபோன முகத்தில் நெய்தபடி
என் வாசலுக்கு யாசகம் கேட்டு வந்திருந்தாள்
ஓர் மூதாட்டி

என் மன நிறைவாக
அவளுக்கு அள்ளிக் கொடுப்பதற்கு தோதில்லாதபடியால்
பகல் விருந்துக்கு வருமாறு
வீட்டின் அமைவிடத்தை கொடுத்து அனுப்பினேன்

ஆனால் மூதாட்டி வரவில்லை
பாவம் இன்னேரம் எனது வீட்டைத் தேடி
யார் வீட்டுக் கதவையெல்லாம் தட்டித் தட்டி
ஏமாந்து அலைந்து திரிகிறாளோ

அவளின் தினசரி வாழ்வு போன்று
நீர்த்துப் போயிருந்தது
எனது மனசும் உணவும்
தன்னை மூதாட்டியின்
வழித் துணைக்கு அனுப்பியிருக்கலாமென்று
கன்னத்தில் அறைவது மாதிரி
என்னை முறைத்துப் பார்க்கிறது பூனை

**உன் மனசின் சுவரில்
பல்லியாகி அலைதல்**

வெண் நிறம் பூசிய
உன் மனசின் சுவரினில்
சிறு பல்லிக் குஞ்சென
ஊர்ந்தலைந்து திரிகிறேன்

உன் இரவுச் சுவரில் மொய்க்கும்
புள்ளி மட்டிலான
நினைவுப் பூச்சிகளை தின்று
நிறம்புகிறதென் மனசு

நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்த
சிறு கணத்தினிடை
அறுந்து விழுந்து துடிக்கும்
பல்லியின் வால்போலாகிறேன்

இருள் கவியும் இவ்விரவினில்
பூச்சிகளை தின்ன முடியாமல்
சுவரினில் முட்டி மோதியபடி
பசியில் வாடும் பல்லிபோல்
உன் நினைவில் கரைகிறதென் காலம்

அவன் பையில் ஒழுகும் நதி

அவன் பையிலிருந்து
சொட்டுச் சொட்டாய்
ஒழுகுகிறது ஓர் நதி

அது திறந்து கிடக்கும்
அவனது பாடப் புத்தகத்தில்
நடுப்பக்கத்தில் வரையப்பட்டிருந்ததா

அன்றி பின்னிரவுவரை விழித்திருந்து
அவன் வரைந்து சென்ற நதியின் பிரவாகமா
குழம்பிப் போகிறது பறவைகள்

சாலையில் வழிந்தோடும்
அச்சிறு வெள்ளத்தில்
சில சிற்றெறும்புகள் மூழ்கிச் செத்தது
அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை

வகுப்பறைக்குச் சென்று
தாங்கொணா வெம்மையின் தாகத்தில்
பையினை திறந்து பார்க்கிறான்
வற்றியிருந்தது அவனது நீர்க் குடுவை

தங்கத் தோடும் சிறுமியும்

தங்கத் தோடு பற்றியதான
ஓர் சராசரிக் கனவோடுதான்
காதோட்டை தூர்ந்தபடியாக
சிமினி விளக்கெரியும் திண்ணையில்
அயர்ந்து துயில்கிறாள் சிறுமி

தினசரி வாழ்விற்கு அல்லாடி
செத்து சுண்ணாம்பாகும் உம்மாவினால்
மகளின் இச் சிறு கனவினை
ஆற்றிடல் எங்கணம் தகும்
முன்பள்ளி சென்று வீடு திரும்புகையில்
வாய் நிறையச் சிரிப்போடு
தங்கத் தோடொன்றினை கொணர்ந்து
சந்தோசத்தின் உச்சத்தில்
பெருவெளியெங்கும் சிறகு கட்டிப் பறந்தாள்

தோடு பற்றி விசாரித்தபோது
பள்ளிச் செலவிற்கு தந்த பத்து ரூபாவிற்கும்
லொத்தர் எடுத்ததில்
அதிஸ்டம் அடித்ததாகச் சொல்லி கதையளந்தாள்

தங்க நிறம் பூசி மின்னி ஒளிரும்
பிளாஸ்டிக் தோடினை
நிஜத் தங்கமென நினைத்து
ஊரெல்லாம் புதினம் காட்டியபடி
அணிந்து திரிகிறாள் சிறுமி
தனது பெரும் கனவு பலித்த பூரிப்போடு

பழங்கள் விற்பவனின் இனிப்பற்ற சொற்கள்

அதீத பகட்டு மஞ்சள் நிறங்கள்
குழைத்துத் தெளித்ததுபோல்
கனி வர்க்கங்களால் நிரம்பி
பீறிட்டு வழிகிறது பழக்கடை

பழக் கடைகளில் குவிந்திருக்கும்
அப்பிள் திராட்சை கனிகளைப் போன்று
தகதகத்துப் பளுங்கி ஒளிர்கிறது
கனிகள் விற்பவனின் அழகு

ஆனால் அவனது சொற்கள் மட்டும்
மஞ்சள் தேறாகவும் இல்லை
தேன் துளியாகவும் இல்லை
பெண்கள் அதிகம் வாயுறும்
மெல்லிய புளியாகவும் இல்லை

அன்றி அவனது சொற்கள்
பச்சைக் காயாகவும்
வெயிலில் சுடுபட்டு வெம்பிப் பழுத்தும்
சில சொற்கள் அழுகி வீச்சமடித்தும்
மேலும் சிலது புழுத்தும் நெளிகிறது

நாவரண்டு தாகிக்கும் கோடை அவிச்சலில்
இனிப்பற்று உதிரும் சொற்களில்
பூஞ்சணம் பூத்தபடி உலர்ந்து கிடக்கிறது
மஞ்சள் மங்கிய அவனது பழக்கடை

மழையின் அன்பு முத்தத்தில் நிரம்பி வழியும் குழந்தை

என் வீட்டுக்கு மழை
எப்போது வருகை தந்தாலும்
முதலில் குழந்தைகளைத்தான்
சாரலடிக்க நலம் விசாரித்து
ஓடி வந்து நனைத்து முத்தமிட்டு விடுகிறது

பின்னர் அதன் மடியில்
துளித் துளியாய் இளைப்பாறி
பரிசாகக் கொண்டு வந்த
வானவில்லின் நிறங்களின் அழகை வர்ணித்து
ஒழுகொழுகப் பேசி மகிழ்கிறது

குழந்தை அநேக தருணங்களில்
உருட்டி விளையாட நினைத்த
அம்புலி மாமாவை எப்படியாவது
வீட்டுக்கு அழைத்து வருவதாகச் சொல்லி
குழந்தையை குதூகலிப்பில் மிதக்கவைத்து
ஊசித் தூரலாகி திரும்பிச் செல்கிறது

தனக்கு கறுப்புக் குடை பிடிக்காமல்
நிர்வாணமாய் கரைந்து திரிவதனால்தான்
குழந்தைகளின் அன்புத் தொட்டியில்
எப்போதும் மீன் குஞ்சுகளாய்
நீந்தி விளையாடுகிறது மழை

மேசை விரிப்பென நழுவிக் கிடக்கும் சிறுமியின் புத்தாடை

பூனை அடுப்பங் கரையில்
நீள் துயில் கொள்வதையறிந்தும்
மிரடு தண்ணீர் பற்களில் படுத்தாமல்
அழுதடம்பிடித்து புத்தாடை
வாங்கிக் கேட்கிறாள் மகள்

கிழிந்த மேலாடையினை
தனது முந்தானையால் மறைத்தபடி
பன் பிடுங்கி தன்னையிழைத்து
புத்தாடை வாங்கிக் கொடுத்து
அழகு பார்க்கிறாள் உம்மா

உம்மாவை கட்டியணைத்து
உச்சி முகர்ந்து முத்தமிட்டு
புன்னகை சொரிந்த முகத்தோடு
நண்பிகள் சகிதம் குட்டி தேவதை மாதிரி
அந்தி வகுப்பிற்குச் செல்கிறாள் சிறுமி

வெண்கட்டி தூசுகள் படிந்தபடி
பாட ஆசிரியனின்
மேசை விரிப்பென நழுவிக் கிடந்தது
தனதும்மாவின் வியர்வைத் துளிகளால் நெய்த
அவளது புத்தாடைச் சீலை

மேசை விரிப்பினில்
நசிந்து கசங்கியிருக்கும்
கொடி மல்லிகை பூக்கள் போன்று
ஒவ்வொரு இதழாக வாடியுதிர்கிறது
வெட்கித்து தலை குனிந்த
வண்ணத்துப் பூச்சியின் மனசு

எனது வீடு

களைந்து வீசப்பட்ட
ஆடை அணிகலன்களினாலும்
சிதறிக் கிடக்கும்
பாட நூல்களினாலும்
மற்றும் இதர பொருட்களினாலும்
தினமும் குப்பைக் காடாகிறது
எனது அழகிய வீடு

எனதினிய மகவுகளின்
பொடு போக்கினையும்
பாடசாலை முடிந்த பின்னராக
அந்தி வகுப்பு கலைந்து வரும் அலுப்பினையும்
தினமும் அது வரைந்து காட்டுகிறது

அவர்களை நொந்து கொள்ளவும்
கடிந்து பேசவும்
உபதேசம் செய்ய விடாமலும்
சொற்களை கட்டிப் போடுகிறது
ஊறிப் பெருக்கெடுக்கும் அன்பு

அவர்கள் களைந்து வீசும்
ஒவ்வொரு முறையும்
முகம் சுழிக்காது எதுவுமே பேசாமல்
அவைகளை மிக நேர்த்தியாக
ஒழுங்கு படுத்துகிறாள் உம்மா

இப்படியாக மீண்டும் மீண்டும்
குப்பைக் காடாவதும்
மீண்டும் மீண்டும் மனம் சலிக்காது
அதனை ஒழுங்கு படுத்துவதுமாக
கிடந்து கழிகிறது எனது வீடு

தனது பட்டாம்பூச்சியின் வானத்தை ஏந்தித் திரிபவன்

அத்த வேண்டுகளின் பின்னராக
 சொர்க்கமெனக் கிடைத்த
 எனது பட்டாம்பூச்சியின் சிறகுகள்
 ஆதியிலிருந்தே முறிந்திருந்தது

அது தனது சிறகை அகல விரித்து
 உயரப் பறக்க இயலாமல்
 தரையில் விழுந்து அவதியுறும் போதெல்லாம்
 எனக்குள் பற்றியெரிகிறததன் காடு

அதன் ஒவ்வொரு இரவுகளின்
 படுக்கை விரிப்பினது மடிப்புகளினுள்ளும்
 செறிந்து கிடக்கிறது
 பறத்தல் பற்றியதான தீராக் கனவுகள்

நான் அதன் காடுகளின் பாடல்களையும்
 நதியின் இசையினையும்
 புல்வெளிகளில் துயிலும்
 காலைப்பனியின் குளிர்மையினையும்
 ஒருபோதும் வரைந்து காட்டத் தவறுவதில்லை

தனது பிரபஞ்சத்தின் பேரழகினையும்
 அதன் ரகசியங்களையும்
 பல வர்ணங்கள் குழைத்தெடுத்து வரைந்த
 ஓவியத்தின் தூரிகை
 நானென திண்ணமாக நம்புகிறது

எனது பட்டாம் பூச்சியின் கனவுகள் மெய்ப்பட
 அதன் வானத்தை தோளில் சுமந்தபடி
 பெருவெளியெங்கும் அலைந்து திரிகிறேன்
 இன்னுமொரு பட்டாம்பூச்சியின் சிறகுகளை
 இரவலாக இரைஞ்சிக் கேட்பபடி

(இது எழுத்தாளர் அம்ரிதா ஏயெம் அவர்களுக்கு)

பல்லிகளை தின்று தீர்த்த இரவுப் பூச்சிகள்

அறை முழுவதும் படரும்
ஒளிச் சரடுகளை கண்டதும்
கொலைப் பசியோடு
பதுங்கியிருந்த சுவர்ப் பல்லிகள்
வேட்டைக்குப் புறப்பட்டன

ஆனால் இரவுப் பூச்சிகளின்
ஊசாட்டங்கள் எதுவுமின்றி
மயானமாய் கிடந்தது
மின் ஒளி நிரம்பி வழியும்
எனது இரவின் அறை

ஏற்கனவே பல்லிகள் மீதமர்ந்திருந்த
இரவுப் பூச்சிகள்
அவைகளை தூக்கிச் சென்று
உயிரோடு தின்று ஏப்பமிட்டு
தங்களது பரம்பரை பகையை தீர்த்தன

இப்போது பல்லிக் கூட்டங்களினதும்
இரவுப் பூச்சிகளினதும்
சிறு தொந்தரவுகளுமின்றி
வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது
ஒளி விரவிக் கிடக்கும் எனதறைச் சுவர்

குழந்தை போல் அடம்பிடிக்கும் கதை

அம்புலிமாமா
கதை சொன்னால் மாத்திரமே
கண் அயர்வேனென்று
அடம்பிடிக்கிறது குழந்தை

கண்களை கசக்கும் குழந்தைக்கு
ஒரு கதை சொல்லியாக மாறி
கதையை நகர்த்திச் செல்கிறேன்

தனது கரடி பொம்மையினை
இறுக அணைத்தபடி
பாதியில் உறங்கிவிடுகிறது குழந்தை

ஒரேயொரு கதைப் பிரதியினை
இதே போன்று எத்தனை இரவுகள்
தவறாது சொல்லிச் சலித்திருப்பேன்

ஆதியிலிருந்து கூறத் துவங்குவதும்
பின்னர் கைவிடுவதுமாக
இரவின் மடியில் குட்டியீன்ற
பூனைபோல் பிதுங்குகிறேன் நான்

அதற்குள்ளாக தீர்ந்துவிடுகிறது
என் மகளின் குழந்தைப் பராயம்

ஆனால் இன்னும் என் இரவுகளில்
தூக்கமற்ற ஒரு குழந்தையென அடம்பிடிக்கிறது
முடிவுறா அம்புலிமாமாக கதை

புதை குழிகளாகும் புத்தகங்கள்

பூக் கற்கள் ஊடாக
ஒரு திருடன் போல்
என் அறைக்குள் நுழைகிறது காற்று

அது மேசைமீது வைத்திருந்த
இன்னும் வாசிக்கப்படாத
எனது புத்தகங்களின் பக்கங்களினை
புரட்டுவதும் மூடுவதுமாயிருந்து
இறுதியில் புரட்டி வைக்கிறது

அதை தீராத
அறிவுப் பசியில் வந்த
பள்ளி போலான இரவுப் பூச்சிகள்
ஆழ்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தன

இதை சற்றும் அறிந்திராது
அறையில் உறங்கிக் கிடந்த
தெறித்த காற்று மீண்டும் வந்து
புத்தகங்களை மூடிவிடுகிறது

இப்படியாக ஒவ்வொரு இரவும்
அநேக பூச்சிகளுக்கு
புதைகுழிகளாகிவிடுகின்றன
இன்னும் வாசிக்கப்படாத
புழுதி படிந்த எனது புத்தகங்கள்

பறவைகளின் பங்கு

எல்லைச் சுவர் மேலாக
மதில் மேல் பூனை போன்றும்
ஓர் தெறித்த சிறுவனைப் போன்றும்
எட்டியெட்டி பார்க்கிறது
அயல் வீட்டு கொய்யா மரம்

அதன் கிளை நுனியில்
உதக்காய் பருவத்தில்
வெளிறி பளிங்கியபடியாக
தனித்து நிற்கிறது யானைக் கொய்யா

அதை ஆய்ந்துண்ண
மனம் அவாவும் அதே தருணம்
எனதன்பு மகவும்
பறித்து தரும்படி சினுங்குகிறாள்

எதற்கும் மரத்தை நட்டவனிடம்
அனுமதி பெற்று
அதை ஹலாலாக ஆய்ந்துண்ண நினைத்து
விடிந்தெழும்பிப் பார்த்தேன்
சில இரவுப் பறவைகள்
அதனை கார்ந்து தின்று
சக்கைகளை துப்பியிருந்தது

அது எனக்கு அமைக்கவில்லை
என்பதான கவலையை விடவும்
இரவுப் பறவைகளின் பங்கென்று மாத்திரமே
என்னால் எண்ணத் தோன்றுகிறது

○ அவன் பையில் ஒழுக்கும் நதி

மீண்டும் துளிர்க்கும் சருகுகள்

காற்றின் பல்லிடுக்கில் சிக்கி
தினமும் உதிர்கிறது
பெரு வனத்தின் சருகுகள்

உதிர்ந்த சருகுகள்
நிலமெல்லாம் விரவிக் கிடந்து
நசிந்து உடைந்த போதும்
மனம் வருந்தவில்லை வனம்

ஒரு வசந்த காலத்தில்
அது மீளவும் பறவைகளின் கூடுகளாய்
தனது மரங்களின் கொப்புகளில்
துளிர்க்கும் மாபெரும் நம்பிக்கையில்
காத்துக் கிடக்கிறது

உம்மாவை மழுப்பிய சிறுமி

முன் பள்ளி கலைந்ததும்
புன்னகை சிந்தியபடியாக
வண்ணத்துப் பூச்சிபோல் சிறகடித்து
பறந்து வருகிறாள் ஹயா

வகுப்பறையின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலையாகி
கிழிந்து வரும் தனது மகளிடம்
இன்றய படிப்பை சற்றும் தாமதியாது
மீட்டல் செய்யும்படி அவாவுகிறாள் உம்மா

ஆசிரியர்களின் உறுக்குதல்களிலிருந்து
தப்பித்து வரும் சிறுமி
உம்மாவை கடித்துக் குதறுவதுபோல்
முறைத்துப் பார்த்த பின்னர்
தனது புத்தகப் பையினை
திறந்து பார்த்து அறியுமாறு சொல்கிறாள்

அதையும் மீறி அதட்டிக் கேட்டபோது
அது ஒரு பேய்க் கதை
சொன்னால் இரவுப் படுக்கையில்
பயங்கரக் கனவாகி
கிலியுற்று கத்துவாயென்று மழுப்பி
தனது பிரியமான பொம்மைகளிடம்
வகுப்பறை பற்றிய கதையாடல்களை
அனுபவித்துச் சொன்னாள் ஹயா

குறிப்பு :- இது எனது ஹயாக் குட்டி தனது உம்மாவிடம் சொன்ன
கதை அல்லது மறுமொழி

பிரதிபலிப்பு

தினமும் அழுதடம்பிடித்து
தனது கடமைகளை
ஒழுக மறுக்கிறது குழந்தை

குழந்தையினை ஆற்றுப்படுத்த
வீட்டு முன்றலில்
சபை கூடும் காகங்கள்
மதில்மேல் பூனை
மேலும் சிலதையுமாக
புதினம் காட்டுகிறாள் உம்மா

இன்னும் அன்பான சொற்களை
அள்ளி இறைத்து
உச்சி முதல் பாதம் வரை முத்தமிட்டு
அம்புலி மாமா கதையும் சொல்லிப் பார்க்கிறாள்

தனது எந்தப் பருப்பும்
குழந்தையிடம் வேகாத மட்டில்
கடலில் வீழ்வது பற்றிச் சொல்லி
பயங்காட்டி அடக்குகிறாள்

ஒவ்வொரு முறையும் அரங்கேற்றும்
உம்மாவின் பாசாங்குத் தனத்தை
போலியான நடிப்பை
அவதானித்து வருகிறது குழந்தை

தனக்கு மிகவும் விருப்பமான
கரடி பொம்மையினை
கொடுக்க சற்று தாமதித்ததும்
யாரும் எதிர்பார்த்திராத தருணத்தில்
தானும் கடலில் வீழ்வதாகச் சொல்லி
உம்மாவை கதிகலங்கவைத்தது குழந்தை

வனத்தின் அழைப்பு

வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது
தன்னைத் தரிசித்துச் செல்லும்படி
என்னை அழைக்கிறது வனம்

தனியாகச் செல்ல அச்சமாயிற்று
வழித்துணைக்கு ஒரு பூச்சிகூட வருவதாயில்லை

மழையாக மாறி
நதியாகச் சென்றால் வெயில் பறவையெனை
அருந்திச் சென்றுவிடலாம்

சடைத்த மரமாக மாறிச் சென்றிடின்
மரம் வெட்டியெனை வேரோடு சாய்த்து
கூறுபோட்டு விற்றுவிடலாம்

சிறு பறவையாக மாறிச் சென்றால்
வேடனின் குறிதவறா அம்பிற்குப் பலியாகி
இரையாகிவிடலாம்

ஆதலினால் வனத்தின்
அரசனாகச் செல்ல முடிவெடுத்தேன்
அதற்குள்ளாக விடிந்து விடுகிறது

நான் கனவிலிருந்து வெளியேறுகிறேன்
தான் வரைந்த வனத்தினுள்
என்னை அழைத்துச் சென்றது குழந்தை

முடிவுறாத பாடல்

பெரும் காடுகளை கிழித்து
குகைகளில் சர்ப்பம் மாதிரி ஊர்ந்து
பாலங்களை கடந்து
விரைந்து செல்கிறது இரும்புக் குதிரை

அதன் ஐன்னலோரத்தில் அமர்ந்து
வனாந்திரங்களின் வனப்பையும்
மலைத் தொடர்களின் ரகசியங்களையும்
பள்ளத் தாக்குகளையும்
மேலும் தற்கொலை புரியும்
நீர் வீழ்ச்சிகளையும்
அலாதியாக ரசித்தபடி பயணிக்கிறேன்

களைத்து புகை கக்கிச் செல்லும்
இரும்புக் குதிரையின்
குழம்பொலிகளை ஊடுருவி
மிகவும் இனிமையாக
ஒலித்துக் கொண்டே வருகிறது
முடிவுறாத ஏதோ ஓர் பாடல்

அது காட்டுப் பறவைகளின்
கீச்சொலிகளில் குழைந்து
மூங்கில் புதர்களில் உரசியுரசி
என் புலன்களில் நிரம்பி வழிந்து
மெய் மறக்கச் செய்வதோடு
கவனக் குவிப்புக்களையும் சிதைக்கிறது

இப்படி ஏதோ ஓர் பாடல்
முடிவுறாத படியாக
தொலை தூரம் பயணிக்கும்
ஒவ்வொருத்தரது உதடுகளிலும்
முணுமுணுத்தபடிதான் இருக்கின்றன

நிழல்

வளர்ப்புப் பிராணிபோல்
காடு மேடல்லாம்
என்னை பின் தொடர்ந்து
வருகிறது நிழல்

அது எதுவுமே பேசாமலும்
சற்றும் முகம் சுழிக்காமலும்
மிகவும் சாந்தமாக வந்தது

பின்னர் வாசல்வரை வந்து
புது விருந்தாளியைப்போல்
வீட்டுக்குள் வர கூச்சப்பட்டு
நான் மீளவும் வெளியேறிச் செல்லும் வரை
மிக நீண்ட நேரமாய்
வாசற் படியில் காத்துக் கிடந்தது

என் வருகை
மேலும் மேலும் தாமதமாகையில்
அலுத்து சலிப்புற்ற மட்டில்
கோடை வெயிலுடன் திரும்பிச் சென்றது

இனி வெயில் வரும் வரைக்கும்
இப்படியே தனித்து திரிய வேண்டியதுதான்

ஒற்றை இறகில் ஒளிந்திருக்கும் துயர் கவியும் பாடல்

பெயரறியா பறவை ஒன்றின்
இரத்தக் கறை படிந்த இறகொன்று
உறுமும் காற்றில் அள்ளுண்டு
என் முற்றத்து செடிகளில் சிக்கி
விடுபட அயராது போராடுகிறது

அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும்
கொல்லப்பட்ட பறவையின்
எல்லையற்ற பறத்தலின் அழகும்
கடந்த கால அனுபவங்களும்
வாழ்வின் மீதான தீராக் காதலும்
மேலும் சிலதுமாக இழையோடியிருந்தது

அத்தோடு தடங்களற்ற
அதன் பெருவெளியும்
அடர் வனங்களின் ரகசியங்களும்
நதிக் கரைகளின் ஈரமும்
கடல் அலையின் இரைச்சலும்
கூடுகளில் குவிந்திருக்கும்
எச்சங்களின் நெடியும் ஒட்டியிருந்தது

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
அநாதரவாக்கப்பட்ட
அதன் குஞ்சுகள் பற்றிய
துயர் மண்டிய பாடலும்
அதை யாராவது தத்தெடுங்களென்றும்
இரஞ்சியபடி எழுதப்பட்டிருந்தது

கொல்லப்பட்ட அப்பறவையின்
ஒற்றை இறகு
வாழ்தல் பற்றிய அநேக புரிதல்களை
எனக்குள் உணர்த்துவதோடு
அவ்விறகின் இழைகளில்
நானும் ஓர் இழையாகி
என்னை முழுதுமாக கரைக்கிறேன்

என் கனவில் வரும் தேவதைகள்

என் கனவின் நதியில்
தினமும் ஓர் அழகுப் பதுமை
சிறு மீனாய் சுழித்து
இரவினை சலனப்படுத்தி
மறைந்து செல்கிறாள்

பள்ளி நாட்களில்
தன்னை குறுக்கறுத்துச் செல்லும் எல்லோரினையும்
ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்க்கத் தூண்டிய
அதே தருணங்களில்
ஒன்றுமேயில்லாத ஒன்றிற்காக
என்னோடு முரண்பட்டுக்கொண்ட
பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத
சிரித்தால் கன்னத்தில்
சிறு பள்ளத்தாக்கு தெரியும் அவளா

ஒரு பேருந்துப் பயணத்தில்
 பயணச் சீட்டுக்கான சில்லறையின்றி
 முழி பிதுங்கி தவித்தபோது
 சில்லறை கொடுத்து உதவியதும்
 என் தொலைபேசி எண்ணை
 வலிந்து வாங்கிச் சென்று
 இதுவரைக்கும் அழைப்பு எடுக்காதவளா

அன்றி இருள் அரும்பும்
 நேற்றைய அந்திக் கருக்கலில்
 என் ஜவுளிக் கடைக்கு வந்து
 தனக்கு பிடித்துப்போன துப்பட்டாவை
 விலையணையாது மனம் சலித்து
 மனசையறுத்தெடுத்துருவி
 திரும்பிச் சென்ற காரிகையா

இப்படியாக யாரென்று
 கணித்துச் சொல்லியலாத
 அந்த அழகு தேவதை
 என் கனவின் மரத்தில்
 சிறு புன்னகையை வீசிச் செல்கையில்
 ஒவ்வொரு இலையாக உதிர்கிறதென் மனம்

அணில் கடித்த மாங்கனி

அணில் கடித்துப் போட்ட மாங்கனியை
தனக்கென்றே போட்டதாக நினைத்து
மண்ணை தட்டி விட்டு
கவைத்துச் சாப்பிடுகிறது குழந்தை

குழந்தை சாப்பிடும் அழகினை
மாமரக் கொப்பிலிருந்து
வைத்த கண் வாங்காது
அலாதியாக ரசிக்கிறது அணில்

குழந்தையின் கையிலிருந்த மாங்கனியை
சுண்டிப் பறித்தெறிந்து விட்டு
அதில் நஞ்சூட்டப்பட்டுள்ளதென்றும்
நீ செத்து விடுவாயென்றும்
பயமுறுத்திச் சொன்னாள் உம்மா

கனியை முன்பே சாப்பிட்டு விட்டு
அதன் மீதியை
எனக்கு நட்புடன் தந்த அணில்
இன்னும் சாகவில்லையென்று
அழுதழுது சொன்னது குழந்தை

அணில் கொறித்த மாங்கனிபோல்
குழந்தையின் மனசு காயப்பட்டாலும்
எனக்கு எனதினிய ஆரணியப் பராயம் மட்டுமே
நினைவுக்கு வந்தது விரிந்தது

இயற்கைக்கு எப்போதும் இனிப்பான மழை

நெடும் கோடைக்குப் பின்னராக
முகில் கூட்டங்கள் போட்ட பழமாக
பேரிரைச்சல்களோடு
என் வாசலுக்கு வந்தது மழை

வீட்டுக் கதவு திறந்து கிடந்தும்
விருந்தாளியைப் போல்
உள்ளே வரத் தயங்கி
எனது நிலத்தின் பள்ளம் படுகுழிகளில்
குட்டு நடடிகள் போன்று விளையாடித் திரிகிறது

நான் ஜன்னலோரம் அமர்ந்தபடி
ஒரு அணில் பிள்ளை போல்
கொடுகிச் சிலிர்த்து
மழையை ரசித்து திளைக்கையில்
ஒரு கணம் நானும் மழையாகினேன்

மனைவியின் அன்பான அழைப்பு
குழந்தையின் அழுகை
வானொலியில் ஒலிக்கும் பாடல்
எதுவுமே என் காதுகளுக்கு கேட்கவில்லை
மழையின் இனிமையான இசையை தவிர

அதற்காக சுடச் சுட தயாரிக்கப்பட்ட
தேனீர் கிடந்து ஆறுகிறது
ஆனால் எனது மண்ணின் புழுதியை
வயிறு முட்டக் குடித்து ஊத்தையாகி
வேறு நிறமாகி தேங்குகிறது
எல்லோர்க்கும் பொதுவான மழை

மூத்திரம் அடிச்சான்

படைகளை நடுநடுங்க வைக்கும்
பாம்பினைக் கண்டு
பல்லியாவதைப் போன்று
ஆசிரியரின் கையில் கிடந்து புரளும்
சுள்ளிப் பிரம்பினை பார்த்து
பயந்தொடுங்குகிறான் சிறுவன்

சிறு நீர் பெய்வது பற்றி
ஆசிரியரிடம் சொல்லத் தயங்குவதும்
சக மாணவனை துணைக்கு அழைப்பதும்
தன்னால் இயன்றளவு அடக்குவதுமாய்
பேந்தப் பேந்த முழுசுகிறான்

ஒரு தருணத்தில்
தனது அதியுச்ச அடக்குதலையும் மீறி
வகுப்பறையினை நனைத்து
வெட்கித்து தலை கவிழ்கிறான்

அவனை கேலி செய்வதும்
கூடி நின்று பழிப்பதும்
பின்னர் ஒவ்வொருத்தராய் தனகுவதுமாய்
கைகொட்டிச் சிரிக்கிறார்கள் சக மாணவர்கள்

பிரம்பிற்கு மாற்றீடாக
ஒரு தாயின் அரவணைப்பினை
அல்லது ஓர் மலர்ச் செண்டினை
உங்கள் கைகளில் ஏந்திப் பாருங்கள்
முன் பள்ளி வகுப்பறைகளில்
ஒரு போதும் வெள்ளம் வளிந்தோடாது

பாவம் அந்த வாயில்லாப் பூச்சி
மூத்திரம் அடிச்சான்
என்ற அடை மொழியை
ஒரு கால கட்டம் வரை
மனம் சிதைவுற்று சுமந்து திரியலாம்

கேட்க முடியாத மீன்களின் பாடல்

கடல் மீன்களின் ஆதிகாலப் பாடல்களை
ரசித்துக் கேட்கலாமென
கரையருகே தினமும் வந்து நிற்கிறேன்

பேரிரைச்சலோடு ஆர்ப்பரித்து
கத்திக் கூச்சலிடுகிறது
எனது பேராவல் புரியாத அலை

அதன் ஓயாத சத்தத்தினை
எப்படியாவது குறைக்க வேண்டும்
சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறேன்
ஊசாட்டம் எதுவுமில்லை

கரைகளில் நண்டுகளும் உலாவவில்லை
காற்றுமெனை தழுவவுமில்லை
சிலவேளையது பொந்துகளிலிருந்தும்
மரக் கொப்புகளிலிருந்தும்
தூக்கம் கலைந்து வரவில்லையென்னவோ

அலைகள் கூச்சலிட்டபடியே
சீறிப்பாய்ந்தெனை நோக்கி வருவதும்
திரும்பிச் செல்வதுமாயிருக்கிறது

அலையின் வாலைப் பிடித்து
கரையில் கட்டிவிட போராடுகிறன்
அது என் கைகளையுதறி தள்ளிவிட்டுச் செல்கிறது

கடைசிவரை மீன்களின் பாடலை
கேட்க முடியாமலேயே
மனசில் கடலைச் சுமந்தபடி திரும்பி வருகிறேன்
எனக்குள் சுழித்தபடியே இருக்கிறது மீன்கள்

சிறுவனின் இரும்புக் குதிரை

வேலைத் தளத்திலிருந்து
அலுத்துக் கழைத்தபடியாக
சந்திக் கடையில் தேனீர் அருந்தாமல்
வீடு திரும்புகிறார் வாப்பா

கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் வரும்
வாப்பாவைக் கண்டதும்
உம்மாவை ஏற்றிவர புறப்படுகிறது
சிறுவனின் இரும்புக் குதிரை

அது தண்டவாளமோ
ரயில் பெட்டிகளோ
மேலும் பயணிகளோ அற்று
புகை கக்கி கிழிந்து செல்கிறது

இடையில் குறுக்கறுத்த
துவிச் சக்கர வண்டியில் மோதி
தடம் புரண்டு
நொண்டி நொண்டி செல்கிறது

காற்சட்டை வழுக வழுக
மூக்குச் சளி வழிந்தபடியாக
பயமறியா ஏதோ ஒன்றைப் போல்
சந்து பொந்துகளினூடாகச் சென்று
உம்மாவை ஏற்றி வருகிறது

அந்த இரும்புக் குதிரையின்
பிரதான இலக்கென்பது
எப்படியாவது தனதும்மாவை
வாப்பாவின் வன்மமான சொற்களிலிருந்து
காப்பாற்றுவது மட்டுமாகவே இருந்தது

இரண்டாம் பிறை இரவுக் குளத்து மீன்கள் இரவுப் பறவைகள்

கண் விடுக்காத அணில் குஞ்சு போல்
கொடுகிச் சுருண்டு
ஆழ்ந்து துயில்கிறது குளம்

அதில் எனது குழந்தையின்
புருவமது பிரதி போன்று
கண்களை பறித்தபடி
விழுந்து கிடக்கிறது இரண்டாம் பிறை

சலனமற்ற குளத்தினில்
தாண்டு கிடக்கும் பிறையினை
இரையென நினைத்து
பின்னிரவு வரை கவ்விக் கவ்வி
ஏமாந்து திரும்புகிறது மீன்கள்

மீன்கள் ஏமாந்த சேதியறியாமல்
இரை தேடி வந்த இரவுப் பறவைகளும்
கெண்டை மீன் குஞ்சென நினைத்து
குளத்தை கிழித்து பிறையினை கொத்துகிறது

அவ்வாறு முங்கித் திரும்புகையில்
கீலம் கீலமாய் நொறுங்கி
பிறை நீரோடு நீரானதும்
மீன்களைப் போலவே
ஏமாந்து செல்கிறது பறவைகள்

இப்படி ஒவ்வொரு குளத்திலும்
தீராத் தாகத்தில் அலைந்து திரியும்
மீன்களும் பறவைகளுமாய்
இரண்டாம் பிறையினை விடியும் வரைக்கும்
சிதைத்துக் கொண்டேயிருக்கும்

பாலை வனத்தின் கனவை சிதைத்த பறவை

பரிதி கொப்பழிக்கும்
ஏறு வெயிலில் வறுபட்டு
தோல் கருகிக் கிடக்கிறது பாலை வனம்

அதில் சிறு பகுதியை கிழித்து
சுறுட்டியெடுத்து
வீட்டுக்கு கொண்டு வந்தேன்

வெக்கை பெருக்கெடுத்து
கானல் நீரால்
நிரம்பியிருந்தது வீடு

உஷ்ணம் தாங்காத மட்டில்
அதில் சிறு நதியை வரைந்து
வீடெங்கும் ஓட விட்டேன்

நதியைச் சுற்றி புல் பூண்டுகள் முளைத்து
அது பற்றைகளாகி
பின்னரது பெரும் வனமாகி குளிர்ந்தது வீடு

இப்போது பாலைவனம்
மரங்களை உடுத்து பசுமையாக
தமது பாடல்களை மீட்டியபடி
மெய் மறந்து கிடக்கிறது

பாலை வனத்தின் நூற்றாண்டுகால
பெரும் கனவை சொதப்பியபடி
தீராத் தாகத்தில் அலைந்து திரிந்த
பெயர் தெரியாத ராட்சத பறைவையொன்று
நதியை முழுவதுமாக
ஒரே மிரடில் பருகிச் சென்றது

சொற்கள் பெருகி அடர்வனமாகிறது எனது அறை

மிக நீண்ட காலமாக
என் வசம் செப்பனிடப்படாமல்
மேலதிகமாகவிருந்ந சில சொற்களை
தனிமையான எனது அறையில்
ரகசியமாக பயிரிட்டேன்

அது கதையாகவும் கவிதையாகவும்
வேறு சில வடிவமாகவும்
துளிர்ந்து சடைத்து
பூத்துக் குலுங்கியிருந்தது

அதில் முற்றிக் கனிந்திருந்த
நாலைந்து சொற்களை ஆய்ந்து
எனது தெருக்கள் தோறும்
உடைத்து எறிந்தேன்
அது இருண்டு கிடந்த சமூகத்தை
சிறு ஒளியாகி வாசித்தது

மேலும் சிலவற்றை கொய்து
தேவையற்ற சொற்களை அகற்றி
செப்பனிட்டுத் தொகுத்து
கவிதைப் பிரதியாக்கி
பிரியமானவர்களுக்குப் பரிசளித்தேன்

இன்னும் பழுத்து விழுந்து கிடந்த
சொற்களைப் பொறுக்கி
மெல்லிசை கொடுத்து பாடலாக்கி
அனேகரின் உணர்வுகளை உசுப்பினேன்

இப்போது சொற்கள் பெருகி
அடர்வனமாக காட்சியளிக்கிறது
தனிமையாகக் கிடந்த எனது அறை

இனி வாழ்க்கை பற்றியதான
குறிப்புகள் தேவையானவர்கள்
வந்திங்கு வாசித்துச் செல்லலாம்
அன்றி அனுமதியோடு பறிக்கலாம்

குழந்தைகளின் வீடு

வீட்டுச் சுவரின் பூக்கற்கள் இடுவலில்
அணில் பிள்ளைகள்
கூடு பின்னி வாழ்வதுபோல்
தங்களது பெற்றோர்களின் வீடுகளில்
வீடு கட்டத் துவங்குகிறது குழந்தைகள்

தங்களது வீட்டுக் குஞ்சை
மேசைகளுக்கு கீழாகவும்
கட்டிலுக்கு அடியிலும்
வேறு ஏதாவது இடுமுடுக்கிலும்
மிகக் கச்சிதமாக செப்பனிடுகிறது

வான வில்லின் நிறங்களையும்
அ.நிணை பொம்மைகளையும்
மேலும் சிலதையுமாக கொண்டு
தங்களது வீட்டை நிரப்புகிறது
விளையாட்டே குறியான குழந்தைகள்

அவர்களின் துண்டு துண்டான
மனதைப் போன்று
எப்போதும் அந்த வீடு
சிதறிக் கிடந்த போதும்
அது வண்ணதுப் பூச்சிகள்
சிறகடித்துப் பறந்து திரியும்
புல்வெளி மாதிரியும்
விண்மீன்கள் பூத்து ஒளிரும்
பளிங்கு மானிகை போன்றும்
பார்க்கத் தெவிட்டாத அழகுதான்

காற்றை சபித்த குழந்தை

நன்கு ஊதிப் பெருத்திருக்கும்
பலூன் முழுவதுமாக
அதீத சிரிப்பை ஊற்றி நிரப்பி
கடற்கரை முற்ற வெளியில்
ராட்சத அலகைளை மறந்து
விளையாடி குதுகலிக்கிறது குழந்தை

கசிந்த இனிப்புத் துண்டை
காகம் கொத்திச் சென்றது போல்
குழந்தையின் கையிலிருந்த பலூனை
ஈவிரக்கமற்று பறித்துச் செல்கிறது
கொம்பு முழைத்த காற்று

காற்றின் பல்லிடுக்கில் சிக்கிய பலூனை
தூரத்திச் செல்கிறது குழந்தை
மணலில் புதைந்து கிடக்கும்
சிப்பிகளின் சில்லுகளில் பட்டு
உடைந்து கிழிகிறது பலூன்

பலூனோடு சேர்ந்து வெடித்துச் சிதறும்
குழந்தையின் குருத்து மனம்
ஒரு கடல் துயரில் மூழ்கி
காற்றை மண்ணெறிந்து சபிக்கிறது

குழந்தையின் அழகையை நிறுத்த
அதற்கு மிகவும் விருப்பமான
இன்னுமொரு மஞ்சள் பலூனை
ஊதி நிரப்ப வேண்டியிருக்கிறது

பாகனாக மாறிய குழந்தை

ஒரு கணமெனை கிலியுறுத்தி
விறைத்துக் கத்துகிறது குழந்தை

அது வேலைக்குச் சென்ற
தனது உம்மாவிடாக
ஏங்கியேங்கி விம்முகிறதா?
பசியில் சுருண்டு கதறுகிறதா?
எறும்பு கடித்த வலியில் துடிக்கிறதா?
குழம்பிப் போகிறேன்

எனது குழப்பத்தைப் போக்க
இனிப்புக் கொடுத்துப் பார்க்கிறேன்
கழிம்பு பூசி விடுகிறேன்

அதன் பராக்கைத் திருப்ப
பலான் ஊதிப் பறக்க விடுகிறேன்
கிலிக்கியைக் கொடுத்து
இசையை எழுப்புகிறேன்

சுவரில் தொங்கும் புகைப்படங்களை
புதினம் காட்டுகிறேன்
வெளியில் சென்று உலாத்துகிறேன்
எதற்கும் மசிவதாக இல்லை குழந்தை

சட்டென ஓர் யானையாக மாறி
தும்பிக்கையினை உயர்த்தி பிளிறுகிறேன்
ஒரு பாகனைப் போல் முதுகிலேறி
என்னை மேய்த்தது குழந்தை

குழந்தையின் ஆழி

வெளியேறிச் செல்ல
சிறு உடைசலுமின்றி
வீட்டு முன்றலில் தேங்கிக் கிடக்கிறது
இரவு பெய்த அடை மழை

வாசல் தோறும் பரவி நிற்கும் நீரை
அடித்துத் தூர்த்திவிட
ஒரு துவாரத்தை துளையிடத் துவங்கினேன்

உடன் ஒரு கப்பலைச் செய்து
அதில் ஓடவிட்டு
மழை நீரை கடலாக்கினாள்
எனதன்புக் குழந்தை

குழந்தையின் கடலை
சிதைத்துவிட மனமின்றி
நானும் குழந்தையோடு சேர்ந்து
கப்பலில் பயணம் செய்தேன்

கொல்லப்படும் மழைக் குஞ்சுகள்

தினமும் கொல்லப்படுகிறது
எனது மழைக் குஞ்சுகள்

ஒரு இலை பறிக்கப்படும் போது
ஒரு துளியும்
ஒரு கிளை முறிக்கப்படும் போது
ஒரு மிரடும்
ஒரு மரம் பிடுங்கப்படும் போது
ஒரு குளமும்
ஒரு வனம் அழிக்கப்படும் போது
ஒரு ஆறுமாக
எனது மொத்தப் பரம்பலின் மழை
திட்டமிட்டுக் கொல்லப்படுகிறது

மதுக் கிண்ணத்தில் முழ்கும் கனவு

மதுச் சாலை வாயில் முன்பாக
தார்ச் சாலை மருங்கினில்
அரை நிர்வானமாய் கிடக்கிறது
ஓர் இளந்தாரிக் கனவு

அது போதை தலைக்கேறி
புகையிலை திண்ட
ஓணாண் மாதிரி நெறி புரண்டு
நிதானமின்றிக் கிடக்கிறது

அந்த இளம் கனவை
கடந்து செல்லும் வழிப்போக்கர்கள்
அதன் நடத்தை மீதும்
குலம் கோத்திரத்தின் மீதும்
அருவருப்பான சொற்களால்
காறி உமிழ்ந்து செல்கிறார்கள்

எனது மகனின் வயதையொத்த
அக் கனவின் ஆடைகளை
ஒரு தந்தையைப் போல் சரி செய்து
அதனை அரவணைத்த பின்னராக
விரித்து வாசித்துப் பார்க்கிறேன்

அது தனது கணவனை
விபத்தொன்றில் பறி கொடுத்த
ஓர் ஏழைத் தாயின்
மிகப் பெறுமதி மிக்க நீண்ட நாள் கனவு
இதனைக் கொண்டுதான்
இருள் சூழ்ந்திருக்கும்
தனது வாழ்வில் ஒளியேற்றி
செப்பணிடுவாதாக திட்டமிட்டிருக்கிறாள்

ஆனால் இந்தக் கனவு
தினமும் மதுக் குவளையில் மூழ்கி
உள்ளங் கையில் மலர்ந்திருக்கும்
தனதினிய வாழ்வினை
சொட்டுச் சொட்டாக கரைத்துக் கொல்கிறது

கைவிடப்பட்ட பொம்மைகள்

கண்ணாடி அறை முழுவதும்
புழுதி தோய்ந்தபடி
தேங்கிக் கிடக்கிறது
கைவிடப்பட்ட பொம்மைகள்

நிறங்கள் தூர்ந்தபடி சிலதும்
அவையவங்கள் இழந்தபடி பலதுமாக
மிகவும் அவலட்சனமாக கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது

அறைச் சுவரில் தொங்கிச் சிரிக்கும்
குழந்தைகளின் நிழற் படங்களை
உற்று உற்றுப் பார்த்து
தங்களை ஆற்றுப்படுத்துகிறது

புகைப்படத்திலிருக்கும் குழந்தைகளோடு
தானும் ஒரு குழந்தையாகி
விளையாடிக் கழிப்புற்ற நேற்றைய காலங்களை
மீட்டிப் பார்த்துக் கொள்கிறது

பச்சிளம் குழந்தைகள் வசிக்கும்
வீடுகளின் தரிசிப்புக்காக
அது ஏங்கித் தவிப்புறுவது
அதன் ஈரப் பார்வைகளில் புலப்படுகிறது

இருந்தும் குழந்தைகள் வளர வளர
பொம்மைகள் கைவிடப்படுவது
தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிடுகிறது

பறவையின் தீராத் துயர்

இலைகளும் கிளைகளுமாய்
விரவிக் கிடக்கும்
வெட்டி வீழ்த்தப்பட்ட
மரத்தின் மீதமர்ந்து துயர் கவிந்தபடி
கத்துகிறது ஓர் பறவை

அது வழி தவறிப் போன
தனது குஞ்சுகளை
தேடி அலுத்தமட்டில் புலம்புகின்றதா
உடைந்து சிதறிப்போன
இருப்பிடத்தை நினைந்து வருந்துகின்றதா
பிரிந்துபோன தனது துணையின்
நினைவுகளில் மூழ்கி ஏங்குகின்றதா
அன்றி கொலை செய்யப்பட்ட
தனது மூதாதையர்களின் மரத்தை
கட்டித் தழுவி அழுகின்றதா
மரம் வெட்டியை திட்டித் தீர்க்கின்றதா

பறவையின் தீராத் துயரை
புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை
அதனால் முதலில் அதன் மொழியை
கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது
அல்லது அந்தப் பறவையாகவே
மாறவேண்டி ஏற்படுகிறது

கனவும் சிறுமி

வீட்டுக் கோடிப் புறத்தினில்
சடைத்து நிற்கும் மரங்களுக்கு
பருவ காலங்களில்
வந்து செல்கிறது காட்டுப் பறவைகள்

அப்பறவைகளின் வெவ்வேறு கீச்சொலிகளை
மெய்மறந்து ரசிக்கலாம் என்பதற்காக
விடுமுறை நாட்களில்
ஆழ்ந்து துயிலும் சிறுமியை
வலுக்கட்டாயமாக அரட்டி எழுப்புகிறாள் உம்மா

இன்னேரம் பறவைகளின் சரணாலயத்தில்
தானும் ஓர் பறவையாக சஞ்சரிக்கும்
சிறுமியின் கனவின் சாத்தியம் பற்றி
ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை உம்மா

செத்துக் கிடக்கும் பறவைகளின் குளம்

கொல்லன் உலைபோல் கொதிக்கும்
எறித்த கோடையின்
தாங்கொணா வெம்மையில்
குடல் வற்றி செத்துக் கிடந்தது
பிலாலுண்ணிப் பறவைகள்
தினமும் தரிசிக்கும் குளம்

இந்தக் நவியாங் குளத்தின்
நீர் சறடுகளினை
தீராத் தாகத்தில் அலைந்து
நாவரண்டு திரிந்த வெயில் பறவைகள்
சிலவேளை துளித் துளியாக
அருந்திச் சென்றிருக்க வேண்டும்

தனது வாழ் நாட்களின்
அநேக காலங்களினை
இந்தக் குளக் கரையில்தான்
புன்னகை சொரிந்தபடி
மிக அலாதியாக களித்திருந்தது
சூட்சுமங்கள் தெரியாத பறவைகள்

மேலும் அநேக தடவைகள்
 முத்தமிட நினைத்து
 முயன்று ஏமாந்துபோன பால் நிலவை
 நிசப்தமாக கிடந்த
 இதே கண்ணாடிக் குளத்தில்தான்
 மிக அருகில் நின்றபடி
 தெவிட்டும் வரை ரசித்தது பறவைகள்
 இன்று அதன் ஆம்பல்கள் கருகி
 மீன் குஞ்சுகளும்
 இதர பாம்பு ஆமை தவளைகளும்
 மேலும் சிலதுமாக
 மண்ணோடு மண்ணாகி
 வயிறும் கிழிந்து
 பெயர் தெரியாத ராட்சத பிராணியைப்போல்
 அனாதரவாய் செத்துக் கிடக்கிறது

இருந்தும் தங்களது பூர்வீகக் குளம்
 பீனிக்ஸ் பறவை போல்
 மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்து
 மீன் குஞ்சுகளை பரிசளிக்கலாமென்ற
 அதீத நம்பிக்கையில்
 ஓர் அடை மழை நாளுக்காக
 ஒற்றைக் காலில் காத்திருக்கிறது பறவைகள்

தனது உலகை வாசிக்க அவாவறும் சிறுவன்

வண்ணத்துப் பூச்சிகளில் வழிந்தொழுகும்
கண்ணை பறிக்கும் வர்ணங்களில்
தானும் ஓர் வர்ணமாகியும்
சிறகுகளாகியும் பெருவெளியெங்கும்
மிக அலாதியாக பறந்து திரிகிறான் சிறுவன்

அவனது கிளர்த்தலை சொதப்பி
வறுத்த நிலக்கடலை சுறுள்களை கொடுத்து
விற்றுத் தீர்த்து வரும்படியாக
கடற்கரை முற்ற வெளிக்கு
உறுக்கி அனுப்புகிறாள் உம்மா

அவன் நிலக்கடலையை மறந்து
கடல் அலைகளில் கால் நனைப்பதும்
தூரத்தும் ராட்சத அலைகளிடமிருந்து தப்புவதும்
பின் அவன் அலையை தூரத்துவதுமாய்
சிறு நண்டுபோல் விளையாடுகிறான்

பின்னர் தனது வயதை ஒத்த
இன்னுமொரு சிறுவன்
விடும் காற்றாடியை கெஞ்சி கூத்தாடி வாங்கி
கொஞ்சம் விட்டு மகிழ்ந்து
தனது தீராத ஆசையை நிறைவேற்றுகிறான்

மேலும் இடைக்கிடை ரயில் ஓடுவதும்
வேறு பிராக்குகளில் மூழ்குவதுமாய்
தனது எல்லாச் சோட்டைகளினையும்
கடற்கரை மண்ணில் கவுட்டுக் கொட்டி
தெவிட்டும் வரை அழைகிறான்

அவனது கச்சான் சுறுள்களை
நண்டு பிடித்துண்ண வந்த நாய்களும் காகங்களுமாய்
கடற்கரை முற்ற வெளியெங்கும்
கத்திக் கரைந்து விற்றுத் திரிந்தன

புழுதி மண்ணில் புரண்ட பூவரசம் பூக்களின் விடுமுறை தினங்கள்

உலர்ந்த வாழை மடல் நாரில்
இரும்புக் குதிரை வார்த்து
பூவரசம் பூமர இலைகளில்
ஊதி செய்து கோர்ண் அடித்து
ரயில் ஒலியெழுப்பி
குஞ்சு குரால்களை ஏற்றி
பீங்கான் சில்லுகளால் பயணச் சீட்டுக் கொடுத்து
கிராமத்தின் குறுக்கும் மறுக்குமான சாலைகள்
சந்து பொந்தெல்லாம் ஊடுருவி
புழுதி கக்கிச் சென்று
சுற்றிக் காட்டி இறக்கி விடுவதுமாக
விடுமுறை தினங்களை
விழையாடிக் கழித்து களிப்புற்ற காலங்கள்

பழுத்து காய்ந்து விழுந்த
தென்னோலை மட்டைகளால்
மாடுகள் செய்து கரத்தையில் பூட்டி
சரியார் அப்பச்சியின் கடைக்குச் சென்று
பினாட்டும் கருப்பெட்டியும் ஓடியலும்
கொட்டப் பாக்கும் கொழுந்து வெற்றிலையும்
கைப்பும் புகையிலை சுண்ணாம்புமாக
உம்மம்மாவிற்கு ஏற்றிப்பறித்து
கூலி பெற்று பஞ்சு மிட்டாய்
வாங்கித் தின்னுகையில்
காக்கையிடம் பறிகொடுத்து
தனித்தழுது புலம்பிய பசமையான நினைவுகள்

காட்டு வெட்டையிலும் மூங்கில் கேணியிலும்
 கெண்டை மீனாக நீந்திக் குளித்து
 கமம் திடல் புழுதி மண்ணில் புரண்டு
 சௌதாபுரத்தினுள் கிளிக்குஞ்செனப் புகுந்து
 களவில் முந்திரியம் பழம் ஆய்ந்து தின்று
 அதன் சருகுகளால் பட்டம் கட்டி
 கடற்கரை முற்ற வெளியில்
 காற்சட்டை வழுவதும் தெரியாமல்
 பறக்கவிட்டு மகிழ்வுறுகையில்
 பொனமுருங்கு மரத்தில் சிக்கி நூலறுந்து போனதும்
 மனதறுந்து தனித்தமும் அந்திகள்

மேட்டுவட்டைக்கு நண்பர்கள் சகிதம் சென்று
 அடைக்கிலம் குருவிக்கூட்டுக்கு
 பதுங்கியிருந்து தொண்டு வைத்து
 அதன் கழுத்திறுகி துடிதுடித்துச் சாகையில்
 மனமுருகி திரும்பி வருகையில்
 களிமண் கிண்டியெடுத்து வந்து
 விதம் விதமான பொம்மைகள் செய்து விளையாடி
 இன்புற்று ஆற்றுப்படுத்திய காலங்கள்

இன்றைய விடுமுறை தினங்களில்
 சிறுவர்கள் என்னதான் வகைவகையான
 வீடியோ விளையாட்டுக்களிலும்
 கார்ட்டூன் சித்திரங்களிலும்
 மூழ்கித் திழைத்து களிப்புற்ற போதும்
 அன்றைய விடுமுறை தினங்கள் போன்று
 இன்று எதுவுமே இனிமையாக இல்லை

காற்றுப் பழம்

ஒரு அணில் குஞ்சைப்போல்
கூதலில் கொடுகிச் சுறுண்டு
இன்னேரம் தென்னம் வட்டுக்குள்
உறங்கியிருக்க வேண்டும் காற்று
அப்படி மௌனமாக நிற்கிறது மரங்கள்

எனது குட்டி நட்புகள் சகிதம் மிக அலாதியாக
சாயங் காலத்தை கழிக்க கடற்கரை செல்கிறேன்
எங்களது வருகையினை கண்டதும்
ஒரு புரவியைப் போன்று
துள்ளிக் குதித்தோடி வந்து
மணல் பரப்பை தூத்து துப்பரவு செய்து
தனது விரல் நுனிகளினால் இதமாக வருடி
வாஞ்சையோடு வரவேற்றது

மெய் சிலிர்த்த அதன் வரவேற்பில்
வெட்டிப் பிழந்த பூசனிபோல்
பழுத்தொழுகியபடி எழும் பால் நிலவினை
ரசித்தபடி உலகை மறந்து அமர்ந்தோம்
உடன் கடல் அலைகளின் ஓயாத இரைச்சலை
சற்று குறைத்து வைத்தது காற்று

பின்னர் மகவுகளின் காற்றாடியை
ஆகாயத்தின் உச்சிவரை
விட்டு விளையாடி மகிழ உதவி புரிந்ததோடு
காலைச் சுற்றிய பூனை போன்று
எங்களையே சுற்றிச் சுற்றி திரிந்தது

வறுத்த நிலக் கடலைகளை சப்பி
அதன் கோதுகளையும்
குளிர்களி குவளைகளையுமாக
சிறு உறுத்தலுமின்றி
அதன் குருத்து மணல் பரப்பில் எறிந்து
குப்பைக் காடாக்கியபடி வீடு திரும்பினோம்

இருந்தும் காற்றுப் பழமானது
கடல் நுரையளவும்
எங்களை மனம் நொந்து கொள்ளாமல்
ஓர் வேலைக்காறனைப்போல்
எந்த சலிப்புமின்றி தூத்துத் தூப்பரவு செய்து
அது வழியேதான் சுற்றித் திரிந்தது
இன்னுமொரு கூட்டத்தை வரவேற்க

○ அவன் பையில் ஒழுகும் நதி

குறிப்பு :

ஈழத் தமிழ்க் கவிதை வெளியில் ஒரு பின் - நவீனக் குரல் ஜமீலினுடையது. சமூகத் தளத்தில் விளிம்புக்குள்ளான சிறுவர்களின் வெளியை அதன் எல்லாப் பரிமாணங்களோடும் தொடர்ந்து பதிவு செய்து வருபவர் கவிஞர் ஜமீல். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவரது நிறையக் கவிதைகளைச் சொல்லலாம். விளிம்பு நிலையிலிருக்கும் சிறுவர்களின் உலகம் ஜமீலின் கவிதைகளில் கதைகளைப் போல் மையங்கொள்கிறது. இன்றைய தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் இவர் ஒருவரே சிறுவர் வெளியை தொடர்ச்சியாக அதிக கவனிப்புக்குட்படுத்தி வருபவர் என்று நினைக்கிறேன். பெரியவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் அகவுலகம் பற்றிய ஜமீலின் கவிதைப் புனைவானது. சிறுவர் வெளி பற்றி நாம் கண்டுக்கொள்ளத் தவறிய பக்கங்களுக்குள் நம்மை ஒரு குழந்தையைப் போல் அழைத்துச் செல்கிறது.

ஜமீல் தனது கவிதைப் புனைவுக்கான சொற்களை சிறுவர்களின் உலகத்துக்கு மிகநெருக்கமாக அமைத்திருப்பதும், கவிதைகளில் கடுமையான பாசாங்குத் தன்மையற்றிருப்பதும் அவரின் தனித்துவமான போக்குகளாக உள்ளன. பின் - நவீன மொழியின் அத்த அழகியலை விடவும், விளிம்புகளான சிறுவர் வெளியை பற்றிய ஒரு எளிமையான கதை சொல்லும் முறை அவரது கவிதைகளின் தனித்துவமாக மேலெழுகிறது.

ஜமீலின் கவிதைகளின் பிரதான மையம் சிறுவர் வெளியாக இருந்தாலும் அதைத்தாண்டியும் அவரது கவனம் நீட்சிபெறுகிறது. விளிம்பு நோக்கித் தள்ளப்பட்ட பெண்கள், சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்வின் கவனிக்கப்படாத பக்கங்கள் என ஜமீலின் கவிதை மனம் இத்தொகுதியில் ஊடறுத்துச் செல்கிறது.

ஜிஃப்ரி ஹாஸன்

விலை: 299.00

Digitized by eGangotri Foundation
noolahem.org / eegangotri.org

ISBN: 978-955-7733-03-6

9 789557 473303 6